

היושבים בניו-יורק — אלא לצרף את המיקרה הנ"ל לעשרות סיבות אחרות, לישיבתם באמריקה ולא בישראל.
מ.צ. מונסי, ניו-יורק

עשו אהבה

לא מלחמה

בעיקבות ההצעות של קוראים למשה דיין, שלוו בדוגמאות מעולם החי, מצו

רפת דוגמא נוספת.

הפעם של החתול והעכבר.

יוסי שלומי, רמת-גן

● הצעתו של הקורא יוסי שלומי — ראה תמונה.

קוראים הנתקלים בדוגמאות נוספות ב' נושא, מתבקשים לשלוח אותם למערכת.

יותר

מדי!

כמו שזה כתוב מפיה של המאהבת של השר משה דיין: בזמן שבנינו לחמו במלחמה מלאת דם בתעלה, השר נסע למאהבת.

כתעלה נפלו חללים והשר שכב עם המאהבת אלישבע — זה כבר יותר מדי! מלכה בן-חיים, לוד

מכתב גלוי

לשריהרות

שמעתי בוויכוח בכנסת שבישראל כל המישרות פתוחות בפני מפירי שבת, ויש הפלייה רק נגד שומרי שבת. אני מבין שכבוד השר מעוניין להוכיח שאין הפלייה נגד כופרים, אלא רק נגד דתיים.

לכן אני פנחס כהן מכפר אביאל, מודיע לכבודו שאני מפר שבת מושלם, וכופר גמור, ואני מעוניין במשרה של רב או דיין, ואם אין כזאת פנוייה, אסתפק בהריאה בבית-ספר דתי.

מטעמי מצפון, איני מוכן להיות מוהל, שוחט או משגיח כשרות, ואין לי עניין במשרת שמש, כי זה דומה מדי לעסקי הנוכחי.

פנחס כהן, כפר אביאל

חוסר האדיבות

של הישראלי היפה

"העולם הזה" 1796, "הייתי עור לה חדשה מרוסיח", כתבת "העולם הזה" מגלה מהו יחס הישראלים לעולים החדשים.

אני מזועזע מגלויי חוסר האדיבות של הישראלי היפה כלפי עולים חדשים. כל הסיסמאות היפות על קליטה חברתית של עולים, הם כבואת סבון.

במיוחד הודעתי מן העובדה שהקהל הישראלי לא עור ל"עולה חדשה" להגיע "ברכבת החולון" והצעות של כרטיסן דן, והבוז והאדישות של עוברים ושבים לנוכח נסיגות הכתבת.

אני כישראלי וכיהודי החובש כיפה — לא נתקלתי מעולם בכגון אלה כאן בניו-יורק, בנטיעות הרבות ברכבת התחתית ובאטובוס ובנטיעות מחוץ-לעיר, וכיזיוע: שלהתמצא בניו-יורק הרבה יותר קשה ומסוכן מאשר להתמצא בגוש דן. מספיק לו לזר הנקלע לניו-יורק להרים את ראשו

לליל

כלולותיכם

הרשו לעצמכם את הטוב ביותר!

הזמינו כבר היום חדר זוגי לליל כלולותיכם ובו יצפה לכם בקבוק שמפניה על הקרח, סל פירות לארוחת לילה וארוחת בוקר במיטה. כל זאת במחיר של — 75 ל"י.

כתבו או צלצלו למחלקת ההזמנות, טל. 445111 מלון שרתון — תל-אביב ותקבלו אשור בדואר חוזר.

• כל יום נוסף — 65 ל"י (כולל ארוחת בוקר)

מלון שרתון-תל אביב

כלב עם מספר לבן

הוא חיין את חיובו המלגלג, שכה איפיון אותו, וענה: פייס, ושאר שטרי יות אלה, מיועדים לילידי הארץ. ה שיטה היא הרבה יותר פשוטה. תפוס לך, יודי, עולה חדשה, ואז תוכל להסתדר גט מבלי לבזבז זמן על ליי מודים גבוהים ושאר ירקות. לאחר הפצרותי, נענית לבקר בי ביתו. אשתו פתחה את הדלת. קצת מבוגרת אמנם, וגם לא נחמדה במ ייחוד, אבל... כלב בעל מספר לבן שיחק למר גלות רגלי, ובעת האזנה למוסיקה סטראופונית, נפולת מסים, כיבסה אש תו היקרה (תרתי משמע) את בגדי של בחיר-ליבה, במכונה האוטומטית, נטולת המיסים אף היא.

אותו יום לא ננשתי לשיעור. לעו מתזאת, למדתי הרבה דברים מעניי נים אחרים על עובדות-החיים. שאלתי את עצמי מאוחר יותר: כיצד לא למדתי זאת לבד? עת עברתי ל יתיים קרובות בשכונת הפחים הירו שלמית; עת חזיתי באותם ילדים ה משחקים בכדור ממוקא סטרטוטיס. הם זכו בתואר "ילידי הארץ" בחינם, אולט ישלמו עליו את המס מאוחר יותר. הם לבטח ימשיכו לגור עם הוריהם עד... בעצם מי יכול לנחש מה יהיה מחיר דירה בעוד מיספר שנים? ואם ברכב חשקה נפשם, מוטב שיעשו זאת במיגרש למכוניות משומשות.

רחמים גלעד, ירושלים

זוכר אני אותו עדיין, מהתקופה בה למדתי יחד בבית-הספר העממי. הוא היה אחד התלמידים הרועשים בכיתה, וגם ללימודים לא ייחס חשיבות מרו בה. לכן, לא פלא שמוריו, וגם הירו, נדו לו בראשם בעצב. מה יהיה הסוף איתו? שאלו מכריו, אולם אותו עצמו העמיד לא עניין כלל.

לפני כשבעים פגשתי. הייתי אז בדרכי לבית-ספר-ערב, בו ממשיך אני ללמוד לאחר שיחרורי מהצבא. היה מזג-אוויר טוער. ראשי היה מוטה קדימה. העיניים טגורות למחצה, לי סוכך, ללא הצלחה מרובה, מפני שיי מות-הגשם המרטיבות עד לשד העצי מוח.

ואז שמעתי את ציפוצף המכונית מ אחור. זזתי הצידה, אולם הציפוצף נמשך. העפתי מבט אחורה, וראיתי מכונית מהודרת, כשנהגה מסמן לי בידו. ניגשתי, והוא פתח לפני את הדלת. גלחוס פרץ החוצה מתוך המ כונית, מלווה במוסיקת פופ רועשת. "היכנס כבר", האץ בי הנהג, ולבקשה נוספת לא נזקק, משום שנכנסתי ב רצון אל תוך המכונית. כאשר נפניתי להביט מיהו מושיעי, נדהמתי לראותו. זה היה הוא, הילד, המפגד והמעורר רחמים של שנות ילדותי.

לא יכולתי להתאפק ושאלתי את ה שאלה, שכנראה היה מוכן לה: "כיצד הגעתה לכל זה? האם זכית בפייס? בלוטו? בטוטו?"

כמחפש משהו ועובר-אורח הראשון ש ייתקל בו ישאל אותך בנימוס: "אפשר לעזור לך אדוני?" ואם הזר לא יודע אנגלית, כמוני, יסבירו לו בחנועות ידיים את מבוקשו. לשיבעות רצונו המלאה.

בניו-יורק זו שעליה אומרים: עיר ללא רחמים. גהינום מודרני עלי אדמות, פחד ללכת ברחובותיה וכו' וכו' — אנושית הרבה יותר מישראל, המולדת הטבעית והרוחנית של יהדות הגולה. אין לי ול-200,000 הישראלים היורדים,

חסידי של דיין

על אורי אבנרי

נבזה ושפל כמות שבושה שאתה ועוד רומים לך מייצג עוד את העם בכנסת. מת אים לך להיות מנהל בית-זונות. פורגני גרפיסט כמון!

אותך, את וילנר ועוד את שודדי הבני קים והדומים להם שמלכלכים את האומה

מינסקה סטנדהאד

תכנית השבוע
במועדון טיראן
יום ראשון:
תקליטים וריקודים
יום שני:
ערב 25 פלוס
יום שלישי:
ערב מפגש לאקדמאים
ולצעירים דתיים
יום רביעי:
BOY MEETS A GIRL
יום חמישי:
ערב ג'אז, עם:
אהרל'ה קמינסקי
ולהקת הפלטינה

ארגון: דוד רמאל, טל. 230026
שישי, שבת ובכל ערב:
תזמורת הצ'אז צ'אז
מאיטליה,
הופעות אמנים!
בידור! ריקודים.
אמן החודש:
מירי אלוני
מועדון טיראן,
הרצליה פיתוח,
טל' 930650